

Sygn. akt VI GC 226/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st.sekr.sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Przedsiębiorstwa (...).G. M. Sp. j. w K.

przeciwko: (...) Spółce z o.o. w K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki z o.o. w K. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...).G. M. Sp. j. K. kwotę 80.000,00 zł (osiemdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 10.363,55 zł od dnia 15 września 2013r.,
- 7.416,90 zł od dnia 1 października 2013r.,
- 47.152,05 zł od dnia 31 października 2013r.,
- 15.067,50 zł od dnia 1 grudnia 2013r.,

do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.000 zł (cztery tysiące złotych) tytułem zwrotu opłaty sądowej i kwotę 3.617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 226/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 października 2014r.

Powód Przedsiębiorstwo (...).G. M. Sp. j. w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z o.o. w K. kwoty 80.000 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane usługi spycharką z operatorem.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że usługi te wykonał na zlecenie pozwanego, co zostało potwierdzone każdorazowo raportem dziennym pracy sprzętu.

Pozwany faktury wykonania tych usług nie kwestionował, nie składał żadnych reklamacji pod względem ilościowym i jakościowym, odebrał też wystawione przez powoda faktury. Wstępnie sporządzony został nawet projekt ugody dotyczący rozliczenia zobowiązań i pozwany dokonał częściowej spłaty długu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut niewłaściwości Sądu do którego pozew został skierowany, a nadto bezzasadności dochodzonego roszczenia. Pozwany wskazał, że zgodnie z treścią zawartych umów strony ustaliły, że wszelkie spory z nich wynikające rozstrzygać będzie sąd właściwy miejscowo ze względu na siedzibę zleceniodawcy. Nadto, że powód zaniechał realizacji obowiązków zgodnego z umową potwierdzenia czasu pracy sprzętu. Nie dostarczył wymaganych raportów tej pracy – co uniemożliwia zweryfikowanie zakresu prac i powoduje konieczność zakwestionowania zasadności roszczenia. Nadto zarzucił, że brak jest potwierdzenia okoliczności związanej z wykonaniem przez powoda prac, a przedstawione przez niego dokumenty są jedynie kserokopiami, nie potwierdzonymi za zgodność z oryginałem. Dodał, że strony umowy się, iż płatności będą następowały dopiero po spełnieniu przez powoda wszelkich postanowień umownych, w tym, po wystawieniu prawidłowych faktur zaopatrzonej w dokumenty potwierdzające wykonanie umowy. Do czasu ich przedstawienia roszczenie powoda jest więc co najmniej przedwczesne. Zarzucił także, że zgodnie z projektem ugody podpisanym przez powoda zrzekł się on nieodwołanie części dochodzonych przez siebie roszczeń i oświadczył, że kwota 200 tys. całkowicie zaspokaja jego roszczenia. Skoro więc zapłacona została kwota 120 tys. zł. – to w myśl warunków tej ugody termin wymagalności 6 i 7 raty przypadał po dniu wniesienia niniejszego pozwu.

Sąd Okręgowy rozstrzygając spór ustalił, co następuje:

Powód na zlecenie pozwanego wykonywał usługi w zakresie prac spycharki wraz z operatorem. Usługi te udokumentowane zostały min. wystawionymi przez powoda dokumentami rozliczeniowymi, tj. fakturami VAT nr (...)

dowód : faktury w kserokopiach potwierdzonych z oryginałami k. 141 do 146

W fakturze nr (...) wskazano, że usługa wykonana została na zlecenie o numerze 213/06/28, w fakturze (...) – na zlecenie nr 213/06/28, w fakturze (...) – nie wskazano numeru zlecenia, w fakturze (...) – na zlecenie nr 213/08/19 , zaś w fakturze (...) – na zlecenie nr 213/ 06/28.

Pozwany wskazując na ustalenie właściwości sądu powołał się natomiast na zlecenia o numerach 2013/06/21, 2013/06/27, 2013/06/28 – a więc większość z nich - oprócz zlecenia nr 2013/06/28 - nie dotyczy usług objętych przedmiotowymi fakturami (dwie z nich, jak wspomniano, nie powołują numeru zlecenia).

dowód: zlecenia k. 88 do 94 nie podpisane przez zleceniobiorcę

Powód dokumentował wykonanie usług na rzecz pozwanego dołączając do faktur wykaz godzin pracy sprzętu, jak również raportyienne pracy sprzętu, z którymi to dokumentami pozwany bezsprzecznie się zapoznał, co wynika z pieczętek na nich umieszczonych (pieczętek pozwanego), jak również podpisów.

dowód: oryginały raportów dziennych pracy sprzętu i wykazów godzin pracy sprzętu do poszczególnych faktur k. 217 do 285

Usługi potwierdzone zostały również wystawionymi przez powoda kartami drogowymi pracy spycharki

dowód: uwierzytelnione kopie na k. 180 do 183

Pozwany w zasadzie wykonania tych usług nie zakwestionował, zarzucając, że nie zostały one potwierdzone w sposób należyty oryginałami lub uwierzytelnionymi kopiami powyższych dokumentów, co jednak nie znalazło potwierdzenia w materiale dowodowym przedstawionym przez powoda w odpowiedzi na zarzuty sprzeciwu. Pozwany przyznał też, że powód dysponuje podpisanym przez siebie projektem ugody z dnia 21 listopada 2013r., w której wskazano, że bezsporna wierzytelność zaspokajająca roszczenia powoda wynosi 200 tys. zł. Przyznał, że zapłacił powodowi kwotę 120

tys. zł, zarzucając jednakże, że termin wymagalności 6 i 7 raty wskazany na 30 kwietnia 2014r. i 31 maja 2014r. – na dzień wystąpienia z niniejszym sporem jeszcze nie nastąpił.

Pozwany jednak w sposób jednoznaczny nie potwierdził, że zawarł umowę ugody o treści wynikającej z dokumentu z dnia 21 listopada 2013r., a bezsprzecznie dokument ten nie został przez niego podpisany.

dowód: ugoda z dnia 21.11.2013r. k. 24 – 25

Na rozprawie w dniu 3 października 2014r. (na którą pozwany nie stawiał się) strona powodowa zeznała, że przedstawiciele stron spotkali się, celem zawarcia ugody w K. i ustalili wstępne porozumienie przewidujące rozłożenie na raty płatności w kwocie 200 tys. zł, które miało zaspokoić roszczenie powoda w całości. Po spotkaniu w K. strona pozwana przesłała projekt porozumienia na piśmie, który jednak był w stosunku do ustaleń poczynionych na spotkaniu w K. przerobiony i na który powód finalnie się zgodził. Projekt ten jednak odesłany przez powoda pozwanej nie został ostatecznie przez nią podpisany, choć dokonując częściowej płatności powoływała się ona na jego treść – co wskazuje, że porozumienie nie zostało ostatecznie zawarte.

Do każdej faktury wystawionej przez powoda dołączane były raporty pracy sprzętu, które sporządzane były tygodniowo i każdego dnia podpisywane przez osobę upoważnioną. Pozwany nigdy tych dokumentów nie kwestionował, nie zwracał również wystawianych faktur VAT, co jednoznacznie wskazuje na to, że faktury te były przez niego ewidencjonowane i rozliczane. Pozwany zresztą powyższemu nie zaprzeczył, wobec czego przeprowadzanie dowodu na tą okoliczność Sąd uznał za zbędne.

Ustaleń powyższych dokonano na podstawie dowodu z dokumentów, które nie budziły żadnych wątpliwości, jak również zeznań przedstawiciela powoda, które Sąd uznał za w pełni wiarygodne.

Sąd zważył w sprawie co następuje:

Dowody zebrane w niniejszej sprawie, w ocenie Sądu pozwalają na przyjęcie, że powód wykazał wykonanie usług na rzecz pozwanego polegających na pracach spycharki przy budowie autostrady A4 w okolicach Ł.. Wskazują na to zarówno raporty dzienne pracy tej spycharki, karty pojazdu, jak i dokumenty rozliczeniowe wystawione przez powoda – niezakwestionowane formalnie w żaden sposób przez stronę pozwaną.

Tak jak podano wyżej powód w odpowiedzi na zarzuty pozwanego przedstawił w/wym. dowody w oryginałach lub uwierzytelnionych kopiach.

Usługi świadczone były, przynajmniej w części na skutek pisemnych zleceń pozwanego kierowanych do powoda na jego adres mailowy, w których to zleceniach wskazane były warunki dodatkowe obejmujące min. kwestie dotyczące obowiązku dołączania każdorazowo do faktury dokumentu potwierdzającego wykonanie umowy, jak również kopii zlecenia, oraz wskazujące, że spory wynikłe w związku z wykonywaniem umowy rozstrzygać będzie sąd właściwy miejscowo ze względu na siedzibę zleceniodawcy. Tak jak wspomniano jedynie zlecenie o nr 213/06/28/BAL wskazane zostało w dwóch fakturach objętych niniejszym sporem, jednak zlecenie to nie zostało przez powoda podpisane, czy też potwierdzone faksem.

Także projekt ugody z dnia 21 listopada 2013r., która ostatecznie miała doprowadzić do rozliczenia finansowego stron niniejszego sporu z tytułu zawartych umów, nie został – tym razem przez pozwanego podpisany. Ugoda ta jednak, jak wynika z zeznań powoda nie była wiernym odzwierciedleniem ustaleń dokonanych w trakcie spotkania przedstawicieli stron w K. w dniu 21 listopada 2013r., a więc nie można przyjąć, że ostatecznie doszło do jej zawarcia, skoro po spotkaniu w tym dniu wprowadzone były do jej projektu jeszcze dalsze modyfikacje. Nie zmienia powyższego również okoliczność, że pozwany dokonując dwóch wpłat w dniach 24 kwietnia 2014r. powołał się na ratę z ugody z dnia 21 listopada 2013r., skoro tej ugody ostatecznie nie podpisał, nadto nie odpowiadają te wpłaty ewentualnym zasadom z niej wynikającym. I tak bowiem w tych dniach pozwany wpłacił 10 tys. zł a następnie 55 tys. zł, podczas gdy do dnia 31 marca 2014r. miała być zapłacona powodowie łącznie kwota 160 tys. zł.

W ocenie Sądu pozwany więc sam swoim działaniem zaprzeczał aby do zawarcia umowy ostatecznie doszło i by realizował jej warunki, powołując się zresztą w sposób nieprecyzyjny na ewentualną jej treść wyłącznie dla rozstrzygnięcia terminów płatności i kwestionowania żądania pozwu – co w ocenie Sądu jedynie miało prowadzić do ewentualnego przewleknięcia postępowania w sprawie.

Powyższe w ocenie Sądu Okręgowego nie dawało podstawy do przyjęcia by, tak jak wskazano wyżej, doszło do zawarcia umowy o ugodę, która doprowadziłaby do zmiany (nowacji) zobowiązania powoda w zakresie należności wynikających z wystawionych przez niego dokumentów rozliczeniowych, co zresztą powód potwierdził w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 3 października 2014r.

W tej sytuacji więc, skoro roszczenie powoda potwierdzone zostało w przedstawionych do pozwu dokumentach, a pozwany nie zarzucił nawet by całość czy część z tych usług nie została w ogóle wykonana, bądź by ich wartość została zawyżona – żądanie zapłaty w świetle przepisu art. 735 kc w zw. z art. 750 kc należało uznać w pełni za zasadne, także co do odsetek za opóźnienie w zapłacie poszczególnych faktur w świetle art. 481 § 1 kc.

Odnośnie zaś kwestii zarzutu niewłaściwości miejscowej sądu, to tak jak wspomniano zarzut ten nie został przez pozwanego w ocenie Sądu Okręgowego wykazany.

Po pierwsze bowiem część faktur wskazywała na numery zleceń, które nie zostały dołączone przez pozwanego do sprzeciwu. Odnośnie zaś zlecenia o nr 2013/06/28 BAL to wprawdzie (pomimo braku jego potwierdzenia) powód wykonał usługę nim objętą, to jednak nie jest to równoznaczne z przyjęciem, że została zawarta umowa prorogacyjna.

Jednym bowiem z wymogów ważności umowy prorogacyjnej wynikającym z art. 46 kpc jest zawarcie jej na piśmie. Niezachowanie tego wymogu powoduje nieważność umowy.

Umowa o właściwość sądu może być zawarta w dokumencie odrębnym, może być też połączona z inną umową (jak w tym wypadku umową o usługi) jako jedna z jej klauzul. Nawet jednak w tym drugim przypadku ma ona charakter oddzielnej umowy o charakterze procesowym, a więc, choć wystraczającym do uznania zawarcia umowy o usługi w świetle warunków zlecenia w niniejszym przypadku będzie przystąpienie i faktyczna ich realizacja - to do zawarcia umowy prorogacyjnej nadal niezbędnym warunkiem jest dochowanie formy pisemnej – a więc złożenie pod postanowieniami powyższego dokumentu podpisu powoda, co w niniejszym przypadku nie miało miejsca.

W tym stanie rzeczy również zarzut dot. niewłaściwości miejscowej Sądu należało uznać za niezasadny.

O kosztach postępowania w sprawie orzeczono stosowanie do wyniku sporu na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc.